

خبر

سکوت رنگ ۳۰ هنرمند در رسول مهر

● گروه هنر؛ نمایشگاه گروهی نقاشی «سکوت رنگ» با حضور جمعی از هنرمندان و علاقه‌مندان در نگار خانه رسول مهر گشایش یافت.
نمایشگاه سکوت رنگ با ۴۳ اثر نقاشی از ۳۰ هنرمند را گروه هنری نیان (حامی کودکان کار) در گالری رسول مهر برگزار کرده است که با حضور هنرمندانی از جمله سیدمحمد فدوی؛ معاون تجسمی و تحصیلات تکمیلی دانشکده هنرهای تجسمی پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران و نقاش مصطفی اوچی؛ استاد دانشگاه هنر و... آغاز شد.
در این نمایشگاه آثار نادیا سیاحی، الهام محمودی، نیلوفر محمودی، مریم حسینی‌نژاد، دامون کلری، فروغ مودب، سوسنیا صادقی، نسرين رسولی، محبوبه لبافی، کیما نیک‌نفس، لاله علی‌خان‌فام، کلایل همایی‌ار، رضا رشیدپور، مهدی لبافی، محمد فتحی، فهیمه فدوی، مونا بخت، فرزانه فدوی، نغمه عباسی، زهره صمدین، نسرين عطایی، ناهید عطایی، الناز پورسهراب، مرگان اسلیان، مریم سلطانیه، یلدا نعیمیان، رامونا ایزدی‌پیار، صفوره دکایی، طاهره مرادنیایی و الناز خوشروی به نمایش گذاشته شدند.
نمایشگاه سکوت تا ۲۶ مهرماه در گالری رسول مهر در سعادت‌آباد، بلوار دریا، خیابان مطهری شمالی، کوی ارغوان، بلوار مروراید ادامه دارد.

رنگ‌ورزندی ۹۶ هنرمند در صبا

● نمایشگاه تصویرگری «رنگ و زندگی» با آثار ۹۶ هنرمند در مؤسسه صبا پریاست، به گزارش هنرآلانی، استاد بهراد امینی‌سلماسی در آیین گشایش نمایشگاه «رنگ و زندگی» با بیان اینکه تلاش کنید در آثار تصویرگری‌تان روح ایرانی دمیده شود، به تصویرگران جوان گفت: جنبش نقاشی سقاخانه‌ای با همین رویکرد جهانی شد و بسیاری از این آثار به موزه‌های معتبر راه یافتند.
در ادامه مراسم نیز استاد علی‌اکبر نیکان‌پور به مبحث اهمیت و جایگاه زنان در نمایشگر تصویرگری اشاره کرد و گفت: میزان حضور زنان در این عرصه در سال‌های اخیر رشدی چشمگیر داشته است. استاد قیاد شیوا هم درباره لزوم نگاه متعهدانه در هنر تصویرگری صحبت کرد.
سهراب هادی دیگر سخنران برنامه بود که برای شرکت‌کنندگان درباره جایگاه هنر تصویرگری سخن گفت، در ادامه برنامه، شرکت‌کنندگان در آیین گشایش به همراه جمعی از هنرمندان از بخش‌های مختلف نمایشگاه در نگارخانه خیال شرقی بازدید کردند.
در این نمایشگاه که تا ۲۶ مهرماه ادامه خواهد داشت، ۹۶ تصویرگر بالغ بر ۳۶۰ اثر به کیوبرتوری خسرو انصاری آثار خود را ارائه دادند.
علاقه‌مندان برای بازدید از نمایشگاه «رنگ و زندگی» می‌توانند همه‌روزه به‌جز روزهای تعطیل از ساعت ۱۰ تا ۱۸ به مؤسسه صبا، واقع در خیابان طالقانی نرسیده به میدان فلسطین، خیابان برادران مظفر، پلاک ۱۲۵ مراجعه کنند.

«عنداز مطالبه»

در پردیس تئاتر شهزاد

● گروه هنر؛ نمایش «عنداز مطالبه»، به کارگردانی سامان خلیلیان و تهیه‌کنندگی نوید محمزهاده، از ۲۵ مهرماه در پردیس تئاتر شهزاد روی صحنه خواهد رفت.
نمایش «عنداز مطالبه» که به‌تازگی اجراهایش در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر به پایان رسیده است، به دلیل استقبال خوب مخاطبان از تاریخ ۲۵ مهرماه سال جاری ه‌رشب ساعت ۲۰ در سالن شماره یک پردیس تئاتر شهزاد، روی صحنه خواهد رفت.

طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده قرار است این نمایش به مدت ۳۰ شب در پردیس تئاتر شهزاد اجرا شود.
این نمایش مضمونی اجتماعی دارد و به موضوع دفاع مقدس می‌پردازد.
تهیه‌کنندگی این نمایش برعهده نوید محمزهاده و نویسندگی آن برعهده مرتضی شاه‌اکرم است.
این اثر رویانگر قصه جماعتی است که چشم‌انتظار رسیدن خبری هستند؛ این خبر می‌تواند زندگی آنان را دست‌خوش تغییرات عسده‌ای کند.
دستیابی و چشم‌به‌راهی این اتفاق همگی را برای فرارگرفتن سریع‌تر به مقصودشان در یک رقابت محترمانه و سبقت از یکدیگر قرار داده است.
پروا آقاچانی، استیام بغلاتی، جواد پولادی، آتیه جاوید، حسام خلیل‌نژاد، محمد زوربازیر، مرتضی شاه‌اکرم، الهه شه‌پرست، احمد صمیمی، سلمان فرخنده و سیدعلی موسویان بازیگرانی هستند که در این نمایش به ایفای نقش می‌پردازند.

دکتر رفیعی آذرمه‌ا تئاتر اجرا می‌کند

● دکتر علی رفیعی از آذرمه‌ا سال جاری نمایش «خانه برنارد آلبا» اثر فردریکو گارسیا لورکا، را در تالار وحدت روی صحنه خواهد برد.
دکتر علی رفیعی، طراح و کارگردان تئاتر ایران که پیش از این دو نمایش‌نامه «عروسی خون» و «یرما» اثر فردریکو گارسیا لورکا را به‌ترتیب در سال‌های ۱۳۷۷ و ۱۳۹۲ به صحنه برده بود، این‌بار «خانه برنارد آلبا» را به‌عنوان سومین اثر از سه‌گانه نمایشی این شاعر و نمایش‌نامه‌نویس اسپانیایی، اجرا خواهد کرد.
«خانه برنارد آلبا» که تمرین‌های خود را آغاز کرده است، از آذرمه‌ا سال جاری در تالار وحدت روی صحنه خواهد رفت.
دکتر رفیعی در پائیلین ۲۴ نمایش «خطرات و کابوس‌های یک جامه‌دار از زندگی و قتل میززاتقی خان فراهانی» را در تالار وحدت اجرا کرده بود و حالا بعد از گذشت سه سال به عرصه تئاتر بازمی‌گردد.

فرانک آرتا، به نظر می‌رسد وضعیت اکران فیلم‌ها در سینمای ایران به مرحله بغرنجی رسیده؛ اغلب فیلم‌سازان نسبت به توزیع ناعادلانه فیلم‌های خود شاک‌ی هستند. تعداد کم سالن‌های مناسب و از سوی دیگر سرمایه‌سالاری بی‌درویگر و چندین معضل ریزودرشت، نوید خوشی نمی‌دهند! حالا چاره قطعی چیست، والله اعلم.
با مهدی کرم‌پور، کارگردان فیلم «سوفی و دیوانه»، درباره اوضاع فیلمش که این روزها در حال اکران است گفت‌وگو کرده‌ایم که می‌خوانید.

● چرا بعد از دو هفته اکران، فیلم «سوفی و دیوانه» از سرگروه پردیس سینمایی کوروش کنار گذاشته شد و به زیرگروه منتقل شد؟

همین موضوع برای من هم سؤال است! واقعیت این است که اتفاق عجیبی در شورای صنفی نمایش در حال رخ‌دادن است! دست‌کم خود من که چند سال متوالی رئیس این شورا بودم، همیشه وظیفه خود می‌دانستم که در این شورا از صاحبان فیلم‌ها حمایت کنیم. اصلا فلسفه شورای صنفی نمایش این است که «روح قانون» را که همانا حمایت از فیلم‌هایشانه‌تخم‌مرغی و ناترهای می‌توان همه امور نمایش را با یک آیین‌نامه دستوری بر دوش یک کارمند ساده در سازمان سینمایی گذاشت. به نظر می‌رسد دوستان در شورای صنفی نمایش فعلی فقط «تعویض فیلم»‌ها را جزء وظایف خود می‌دانند! ظاهرا جز سلطه پخش‌کنندگان و سینماداران حالا نوبت به نظر می‌رسد دوستان در شورای صنفی نمایش فعلی فقط «تعویض فیلم»‌ها را جزء وظایف خود می‌دانند!
ظاهرا جز سلطه پخش‌کنندگان و سینماداران حالا نوبت به نظر می‌رسد دوستان در شورای صنفی نمایش فعلی فقط «تعویض فیلم»‌ها را جزء وظایف خود می‌دانند!
ظاهرا جز سلطه پخش‌کنندگان و سینماداران حالا نوبت به نظر می‌رسد دوستان در شورای صنفی نمایش فعلی فقط «تعویض فیلم»‌ها را جزء وظایف خود می‌دانند!

● به‌رحال چندسالی است که ششونده صدای برخی از سینماگران با عنوان «تبعضض در اکران فیلم‌ها» هستیم. البته پاسخ‌ها هم متفاوت بوده. به‌طورمثال برخی از مسئولان پخش معتقد هستند که اغلب فیلم‌های غیرکمدی، فروش پایینی دارند و تماشاگر از آنها استقبال نمی‌کند. نظران چیست؟
البته که وقتی همه‌چیز در انحصار یک سلیقه باشد، چنین فرضی هم می‌تواند اثبات شود، اما واقعیت این است که در هفته‌های اول اکران، فیلم‌های کمدی، انفجاری فروش می‌کنند، اما بسته به نوع کارشان در بلندمدت فروش آنها کاهش می‌یابد. این در حالی است که فیلم‌های غیرکمدی مثل «سوفی و دیوانه» به مرور مخاطب خود را پیدا می‌کنند.
کم‌اینکه طبق آمار، در هفته دوم اکران، «سوفی و دیوانه» درباره هفته نخست فروخت و این‌ها هم در هفته سوم، فروش آن‌ها بالا می‌رود. جالب است بدانید در سه‌شنبه گذشته - ۱۷ مهرماه - این فیلم فقط در یک سالن پردیس سینمایی کوروش با بلیت نیم‌پها، ۵/۵ میلیون تومان فروخت، اما فردای آن روز، یعنی چهارشنبه، ۱۸ مهر، فیلم را از سرگروهی کوروش پایین آوردند!

طبق قرارداد، فیلم باید دو هفته در سرگروه باشد، اما می‌توانست ادامه بدهد. دست‌کم می‌توانستند یک هفته به آن مهلت بدهند. کم‌اینکه این مسبوق به سابقه است. وقتی من رئیس شورا بودم چنین فرضی پاک در دل!

بیکره اصلی این مطلب سال گذشته نوشته شد؛ اگر آن زمان این هشدار جدی گرفته می‌شد تا حدود زیادی وضعیت دولت که رابطه‌اش با اهالی تئاتر کاملاً ردمترو و تعامل برای تولیداتی با مضمون مردمی و بومی بهتر می‌شد. قشر نوکیسه در کشورهای مانند کشور ما که اصطلاحاً به آن کشورهای درحال‌گذار می‌گویند، برای خودنمایی و به‌رخ‌کشیدن ثروت‌های پادآورده که غالباً حاصل زردوند و مناسبات چرک و پول‌های آلوده است، تجلی خود را در بروز رفتارهایی می‌یابند که غالباً نمونه‌ای هستند تا اصل. این رفتارها را در رفتن به رستوران‌هایی با ورودی‌های آنچنانی، غذاخوردن در ظروف طلا کشیدن سیگارهایی با روکش طلا یا سرگرمی‌های دیگری است که اکثر آنها با بی‌معنایی برای دیگر طبقات اجتماعی، مختص همین قشر نوکیسه است. تفریحات با سرگرمی‌های افراد نوکیسه یا ثروت‌های پادآورده و مناسبات کثیف پولی، هر روز رخ در جایی می‌کشایند و مدتی است محل خودنمایی چنین رفتاری بنا بر خوی اشرافی‌گری برخی مدیران، خود را در تئاتر نشان می‌دهد. زنگ خطر بروز چنین رفتارهایی در تئاتر زمانی نواخته شد که بلیت نمایشی با حضور چهره‌های سلبریتی، ۵۰۰ هزار تومان فروخته شد تا قشر نوکیسه از نزدیک‌ترین فاصله شاهد هنرنمایی هنرمند محبوب خود باشند و این روند ادامه پیدا کرد که این روزها شاهد بلیت ۲۵۰ هزارتومانی تئاتر باشیم، البته یادمان باشد این اتفاقات در کشوری دارد رخ می‌دهد که داعیه انقلاب محرومان و مستضعفان و کوخ‌نشینان را دارد و افرادی که فعلاً پرچمدار این حرکت هستند و به دنبال تولید سریالی کارهای لوکس برای قشر لاکچری هستند خود از متولیان فرهنگی و مسئولان هنری در طول سال‌ها در دولت‌های مختلف بوده‌اند. ناگفته نماند که سرمایه‌گذاران چنین آثاری بارها ردپایشان در تولیدات تصویری (سریال‌های خانگی و فیلم‌های سینمایی) شبیه‌برانگیز بوده است. مضمون نمایش‌ها و تولیدات سینمایی تولیدشده برای لاکچری‌ها، گاه زندگی لاکچرانی است که مورد سوءاستفاده افراد سودجو قرار گرفته‌اند

هنر

گفت‌وگو با مهدی کرم‌پور، کارگردان فیلم «سوفی و دیوانه»

سیاست غلط «تعویض فیلم» در اکران

را در اختیار فیلم‌های آقایان کیمیایی، بیضایی، مجیدی و شهبازی قرار دادیم، چون فلسفه وجودی شورا همین است که به چنین فیلم‌هایی کمک کند، اما در نهایت حیرت، دوستانم در شورای اهلی که با بعضی از آنها دوره‌های سختی را کار می‌کردم، فیلم من را کنار گذاشتند! با من که با قوانین و عرف و سابقه اکران آشنا هستم وقتی چنین کردند، وای به حال فیلم‌سازان مستقل دیگری که با سازوکار آتجا بیگانه‌اند!

● نکته مهمی اشاره کردید که همانا «تعویض فیلم‌ها» است. من شخصاً شاهد بودم فیلمی سیفث و به‌اصطلاح پرفروش به‌قدری فرصت جولان داشت و سینماهای زیادی را دوبقیضه کرده بود که کسی باری تغییر آن را نداشت! اما درعوض فیلم‌هایی آمدند به اکران و رفتند که خود صاحب آن تفهیم چگونه اکران شدند! تحلیلتان از این موضوع چیست؟
تفکر «تعویض فیلم» در اکران یعنی مانند یک اداره دولتی فقط آمار و نمودار نمایش فیلم‌ها را بالا ببریم و اصلا به «فیلم»‌ها کاری نداریم! یعنی سوداگری محض سالن‌داران. اینجا اتحادیه قهوه‌خانه‌ها و سالن‌داران عروسی و عزا نیست که! فیلم قبل از هر چیزی باید فرصت اکران مناسب داشته باشد و سانس در اختیارش قرار بگیرد تا تماشاگرش پیدا شود و انتخابش کند.

● خب به‌رحال تعداد سالن‌ها در کشور کم و نهضت سالن‌سازی هم همچنان دچار گیرگرفت‌هایی است. چه باید کرد؟

درست است، اما در این میان دولت وظیفه حمایتی دارد و باید وارد عمل شود، اما از آن سو هم شاهد حرکتی نیستیم! انکار یک توافق جمعی ناآشناشته وجود دارد که بدنه سینمای ایران با انبوه فیلم‌هایی که هزینه‌هایشان را از نهادهای دولتی و عمومی می‌گیرند و در انتها هیچ تأثیر فرهنگی ندارند، پر شود. برخی از این فیلم‌های اجتماعی سیاه هم برای مصرف منتقدان داخلی یا جشنواره‌های خارجی ساخته می‌شوند. امروز سه ضلع دارد کمر سینمای ایران را می‌شکنند و درواقع تیشه به ریشه سینمای ملی و بومی می‌زنند. حالا اگر کسی بخواهد خارج از این مثلث کار کند، بلافاصله محکوم به حذف و انواع و اقسام اتهامات می‌شود! متأسفانه مدافعان این مثلث در جمع کوچکشان که

نقد و نظری به تئاتر لاکچری

اگر این هشدار جدی گرفته می‌شد

می‌یابد و تجملگرایی امری بدیهی و پیش‌افتاده تلقی می‌شود. خب بدیهی است در چنین شرایطی آثانی برده‌اند که موج‌سواران خوبی هستند و موج‌سوار را می‌بینیم یا خردسالانی‌اند که بسیاری از آنها با مواد مخدر به خواب می‌روند یا خریدوفروش می‌شوند و انحرافی و غیرسیستماتیک به‌نظر می‌رسد اما با کمی دقت درمی‌یابیم که ایجاد چنین شرایطی کاملاً آگاهانه و بارنامه بوده است و تولید تئاتر سورلوکس یا لاکچری بخشی از برنامه کلان چنین سیاستی است؛ سیاستی که هدف آن سوق‌دادن تئاتر به سمت‌وسویی است که نمونه‌سازان چنین آثاری، ابزاری باشد برای کویند جامعه تئاتری برای فروش بیشتر...
مدخل دیگر بحث که امروز با آن مواجه هستیم، استفاده غیرمعقول از چهره‌هایی است که هیچ‌گونه سابقه تئاتری ندارند و فقط به‌واسطه جذاب‌بودن برای همان لاکچری‌ها و نوکیسه‌ها تیر می‌زنند، به تنها چیزی که نمی‌اندیشند، این است که این سود کثیف و به چه راهی پدید می‌آید، برای این قشر نوکیسه، فقط و فقط سرمایه‌سالاری حرف اول را می‌زند. البته یادمان نرود، عده‌ای که مدافعان چنین مناسباتی هستند، هوبتشان، بخشی از مناسبات سودآور سرمایه‌سالاری است و اینان توجیه‌کنندگان ورود پول به تئاتر شده‌اند. چرا چون موفق‌ترین نمایشی را برای پول به‌جای پول اندیشه وجود تالارهای به‌اصطلاح خصوصی روی صحنه می‌آورند؛ هدفشان به بازگیری و هنر تئاتر خود حدیث مفصلی است... زنگ خطر مصونیت صحنه‌ها خیلی دیر به صدا درآمده است... چرا؟! چون تولید تئاتر برای لاکچری‌ها فعلاً خریدار بیشتری دارد تا تئاترهایی با محور اندیشیدگی و بومی!

متأسفانه هیچ‌کس کمک به تئاتر اندیشه را وظیفه خود نمی‌داند... این شکل تولید تئاتر مناسبات کلی تئاتر را به هم می‌زند! چرا؟ چون از این به بعد هیچ‌کسی قادر به پرداخت دستمزدهایی این‌چنینی به بازیگران و عوامل نیست، پس اگر تئاتر پول داشته باشد و پول، خب محترم ارشاد و بقیه همکارانشان در وزارت ارشد نسبت داشته باشد، آن را به پشیزی نمی‌خرند. چرا؟ چون قشر لوکس و لاکچری فرصتی برای اندیشه در زمان‌بندی خود ندارند! او خلق شده که تفریح کند و خوش بگذراند و دیگران را تحقیر کند و هنر را به تمسخر و تملک خود درآورد. هنر هم باید جزئی از سرگرمی‌های متداول او باشد، پس بعد نیست که تقاضاهای مکرر برای ساخت نمایش‌هایی با محوریت بومسی و ملی با بی‌مهری با

شد؛ اما فراموش نکنیم همان کسانی که فکر می‌کردند با حمایت از فیلمفارسی در نهایت می‌توانند مردم را به تخدیر و تحمیق مشغول کنند، دیدند که آن سیاست در انتها دیگر به کمک‌شان نیامد.

● موضوع را با مسئولان سازمان سینمایی در میان گذاشته‌اید؟

بله، همه آقایان در جریان هستند؛ اما هیچ اتفاقی نیفتاده؛ حتی سینما فرهنگ که متعلق به سازمان سینمایی است و روزگاری فیلم‌های فرهنگی در آنجا به نمایش درمی‌آمد، حاضر نیست در ادامه به صورت تک‌سانس فیلم ما را به نمایش بگذارد و ترجیح داده فیلم‌های کمدی پرفروش را نمایش دهد تا جرخ «دستگاه پاپ‌کورن‌سازی»‌اش همچنان بچرخد!

● به‌رحال داستان «سوفی و دیوانه» از نوع قصه شاه پریان است که از تخیل و رؤیا می‌آید و در مکان واقعی- تهران - کنونی می‌گذرد. تماشاگرکی که دنبال واقعیت است، خیلی با آن ارتباط برقرار نمی‌کند.

تحلیل‌تان چیست؟

درست است که فیلم من برای مخاطبی که سلیقه‌اش رشد نکرده یا دست‌کاری شده، ممکن است متفاوت باشد؛ اما داستان سراسرتی دارد و هرکس بنا به سواد و تجربه‌اش می‌تواند با چند بار دیدن به کشف‌های بیشتر هم برسد؛ اما این یک عاشقانه شهری است که در یک روز روایت می‌شود. من هم فیلم‌ساز شهرم، لوکیشن هر سه فیلم اخیرم به‌مثابه یک کاراکتر، شهر تهران است؛ شهری که زاده‌گام است و دوستش دارم. قصه فیلم‌های «طهران تهران»، «بل چوبی» و «سوفی و دیوانه» در این شهر می‌گذرند. البته واقعا حق می‌دهم به منتقدی که در سودای نگاه نوستالژیک به روستای زادگاهش، فضای پایتخت را دوست نداشته باشد و این تصاویر برایش کابوس شود!

● گفته شده شما برای ساخت این فیلم ۵۰۰ میلیون تومان از شهرداری وقت تهران پول گرفتید. آیا درست است؟

خیر. حتی یک ریال هم از شهرداری پول نگرفتیم. البته مسئولان وقت گفتند درصورتی‌که سکناس پایانی فیلم- یعنی بازگشت دختر به زندان - را عوض کنید و اکبر نبوی، مشاور ما را به‌عنوان ناظر بپذیرید، در فیلم شرکت می‌شویم که من امتناع کردم. ترجیح دادم در این شرایط بیش از هر چیزی به خودم متعهد باشم و به هر قیمتی خودم را به‌هکار دیگران نکنم. جالب است بدانید که مسئولان سینمایی شهرداری از زمان آقایان قالیباف، نجفی و حالا هم افشانی تاکنون تغییر نکرده‌اند و سازمان زیباسازی هم حتی حاضر نشد یک بلبورد شهری به فیلم من بدهد؛ یا در جشنواره فیلم شهر، فیلم «سوفی و دیوانه» را کنار گذاشتند؛ چون با منویات فرهنگی شهر تهران که ما نمی‌دانیم چیست، هم‌خوان نبوده؛ ظاهراً اولویت‌های آنها چیز دیگری است که دست‌کم شخص بنده از آن خبر ندارم! درباره تخیل و رؤیا هم باید بگویم من اینجا و اکنون ترجیح می‌دهم به جای پرداختن به واقعیت‌های خشن، به حافظ، قصه هزارویک شب و شهزاد قصه‌گو و ادبیات غنی گذشته‌مان پناه ببرم و بدانیم که داستان‌های رویاپرداز فقط برای فیلم‌های خارجی نیست. ما هم می‌توانیم رؤیا داشته باشیم، فقط باید خودمان را باور کنیم.

بی‌توجهی روبه‌رو بشود، به‌نحوی‌که مسئولان محترم به تولید تقاضاهایی با محوریت بومی و ملی هیچ وضعی ننهند؛ خصوصاً با کم‌شدن بودجه تئاتر و شرایط سخت تحریم‌ها، پس طبیعی است متقاضیان تولیدات ملی از گردونه تولید حذف شوند و حتی پاسخ‌گویی به آنها نیز در محلیه مدیران هنری نکند؛ زیرا اصل تولید آثار بومی نیست. به‌عنوان شاهد واقعی، نمونه چنین رفتاری را در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر شاهدیم که طبق اظهارات مسئولان جشنواره هیچ تولید اثری با تولید جدیدی در برنامه‌هایشان ندارند. چرا؟! چون بودجه کافی ندارند. پس سیاست‌گذاری‌ها به نحوی پیش می‌رود که بدون اعلان عمومی همان مسیر عدم پاسخ‌گویی و ریل‌گذاری‌شده را پیش‌رو داشته باشند. جناب وزیر محترم- راه برون‌رفت از این فاجعه فرهنگی فقط به‌اندیشی نیست بلکه اراده جدی برای تولیدات ملی است...

و اما سخنی با طرفداران سرمایه‌گذاران در تئاتر! طرفداران این نظریه توجع ندارند وقتی تئاتر تجاری با هدف کسب سود بیشتر بی‌توجه به مناسبات واقعی و تئاتر به میدان آمده‌اند، به تنها چیزی که نمی‌اندیشند، این است که این سود کثیف و به چه راهی پدید می‌آید، برای این قشر نوکیسه، فقط و فقط سرمایه‌سالاری حرف اول را می‌زند. البته یادمان نرود، عده‌ای که مدافعان چنین مناسباتی هستند، هوبتشان، بخشی از مناسبات سودآور سرمایه‌سالاری است و اینان توجیه‌کنندگان ورود پول به تئاتر شده‌اند. چرا چون موفق‌ترین نمایشی را برای پول به‌جای پول اندیشه وجود تالارهای به‌اصطلاح خصوصی روی صحنه می‌آورند؛ هدفشان به بازگیری و هنر تئاتر خود حدیث مفصلی است... زنگ خطر مصونیت صحنه‌ها خیلی دیر به صدا درآمده است... چرا؟! چون تولید تئاتر برای لاکچری‌ها فعلاً خریدار بیشتری دارد تا تئاترهایی با محور اندیشیدگی و بومی!

متأسفانه هیچ‌کس کمک به تئاتر اندیشه را وظیفه خود نمی‌داند... این شکل تولید تئاتر مناسبات کلی تئاتر را به هم می‌زند! چرا؟ چون از این به بعد هیچ‌کسی قادر به پرداخت دستمزدهایی این‌چنینی به بازیگران و عوامل نیست، پس اگر تئاتر پول داشته باشد و پول، خب محترم ارشاد و بقیه همکارانشان در وزارت ارشد نسبت داشته باشد، آن را به پشیزی نمی‌خرند. چرا؟ چون قشر لوکس و لاکچری فرصتی برای اندیشه در زمان‌بندی خود ندارند! او خلق شده که تفریح کند و خوش بگذراند و دیگران را تحقیر کند و هنر را به تمسخر و تملک خود درآورد. هنر هم باید جزئی از سرگرمی‌های متداول او باشد، پس بعد نیست که تقاضاهای مکرر برای ساخت نمایش‌هایی با محوریت بومسی و ملی با بی‌مهری با

زیر آسمان فیروزهای

بررسی فوری اعتراض تهیه‌کننده «جاده قدیم»

● بنابر اعتراض رسانه‌ای تهیه‌کننده فیلم «جاده قدیم»، ابراهیم داروغه‌زاده، معاون نظارت و ارزشیابی سازمان امور سینمایی و سمعی، بصری و رئیس شورای‌عالی اکران، در‌دستوری به مدیرکل سینمای حرفه‌ای و رئیس کمیته انضباطی خواهان بررسی فوری و اعلام گزارش شد.
به گزارش روابط‌عمومی سازمان امور سینمایی و سمعی، بصری، محمدرضا فرجی از رسیدگی و طرح این موضوع در جلسه روز دوشنبه، ۲۳ مهر، کارگروه اکران و اعلام نتیجه خبر داد.
مدیرکل سینمای حرفه‌ای تأکید کرد: سیاست سازمان سینمایی تقویت عدالت فرهنگی در فضای اکران بوده و از خانم حکمت درخواست داریم اسناد و مدارک خود را برای رسیدگی بهتر به کمیته انضباطی اکران ارائه کنند.
بنا بر این گزارش، میژوه حکمت در متنی سرگشاده خطاب به محمدمهدی حیدریان، رئیس سازمان سینمایی، مدعی شد که «سینمای نجیب ایران در دوره مدیریت حیدریان به مسلخ برده شده است». حکمت در بندهایی از این نامه مطرح کرده است که «سینمای اجتماعی توسط دلالانی با حمایت شورای صنفی نمایش و سینمادارها و باند‌های کثیف مالی در حال ذبح‌شدن است».

مجموعه درس گفتارهایی درباره سنایی برگزار می‌شود

● گروه ادب: بی‌تردید مهم‌ترین گام برای هرگونه تحلیل و استنتاج از اثر کلاسیک ادبی در مرتبه نخست، ارائه متنی منقح و مستند از آن اثر است. بدون دست‌یابی به اصل گفته‌ها یا متنی نزدیک به اصل، هرگونه برداشت و تحلیل و تفسیر، قدم‌نهادن در جاده‌ای مه‌آلود و لغزان است که نمی‌توان مطمئن بود ره به کجا خواهد برد.
در تصحیح و معرفی آثار سنایی، استاد مرحوم مدرس‌رضوی بیش و پیش‌از همه تلاش کرد و با تحلیل رنج‌های طاق‌تسوز آثار، نسبتاً مستند و منقح از آنها ارائه داد که کاملاًکن اهل تحقیق و علاقه‌مندان آثار سنایی به آن استاد می‌کنند.
چهل‌ودومین نشست از مجموعه درس‌گفتارهایی درباره سنایی در روزهای چهارشنبه ۲۵ مهر، ساعت ۱۶:۳۰ به تحلیل و بررسی «جایگاه استاد محمدتقی مدرس‌رضوی در تصحیح و تفسیر آثار سنایی» و رونمایی از تصحیح جدید حدیقه‌الحقیقه به همت دکتر محمدجعفر یاقسی و دکتر سیدمهدی رزقانی می‌پردازد.
این نشست با حضور استاد محمد روشن، دکتر محمدجعفر یاقسی، دکتر مهدی محبتی و دکتر سیدمهدی رزقانی در مرکز فرهنگی شهر کتاب واقع در خیابان شهیدبهشتی، خیابان شهید احمد قصیر (بخارست)، نبش کوچه سوم برگزار می‌شود.

زمان‌بندی جدید اسکار

● آکادمی اسکار برنامه جدیدی را برای اعلام فهرست کوتاه نامزدهای خود در ۹ بخش اتخاذ کرد.
برای اولین‌بار آکادمی علوم و هنرهای سینمایی، فهرست کوتاه نامزدهای ۹ بخش را که شامل فیلم خارجی‌زبان، انیمیشن کوتاه، مستند بلند، مستند کوتاه، فیلم کوتاه، چهره‌پردازی و آرایش مو، جلوه‌های ویژه، موسیقی فیلم و بهترین ترانه اصلی است، در یک زمان و در نیمه دسامبر اعلام خواهد کرد.
در گذشته رای‌گیری فهرست کوتاه نامزدها برای برخی بخش‌ها را اوایل اکتبر آغاز می‌شد، درحالی‌که خود فهرست‌های کوتاه در تاریخ‌های جداگانه در ماه دسامبر منتشر می‌شدند، اما امسال رای‌گیری برای همه بخش‌ها در دو هفته ابتدای ماه دسامبر برگزار می‌شود و روز دوشنبه، ۱۷ دسامبر، هم‌زمان فهرست کوتاه نامزدهای همه بخش‌ها اعلام خواهد شد.

سال گذشته، ۱۰ نامزد نهایی فهرست کوتاه بهترین انیمیشن کوتاه، چهارم دسامبر، ۱۰ نامزد بهترین مستند کوتاه، پنجم دسامبر؛ ۱۵ نامزد بهترین فیلم بلند، هفتم دسامبر؛ ۱۰ نامزد بهترین فیلم خارجی‌زبان، ۱۴ دسامبر؛ ۷ نامزد بهترین چهره‌پردازی و آرایش مو، ۱۹ دسامبر و ۱۰ نامزد جلوه‌های ویژه در روز ۱۸ دسامبر اعلام شده بودند.
برای اولین‌بار نیز پس از سال ۱۹۷۹ در هر دو فهرست کوتاه بخش‌های بهترین موسیقی فیلم و بهترین ترانه، ۱۵ راه‌یافته نهایی وجود خواهد داشت.
امسال همچنین نخستین سالی است که کل فرایند رای‌گیری - از رای‌گیری نامزدهای فهرست کوتاه تا رای‌گیری نهایی- به‌صورت آنلاین برگزار خواهد شد.
به‌عبارت دیگر هرچه برکه رای در اختیار اعضای آکادمی در هیچ مرحله رای‌گیری قرار داده نمی‌شود.